

udstede for 1 Million Kreditbeviser; der er vel at mærke ikke Tale om en yderligere Realisation, idet der til dette Forslag ikke er søiet nogen Bemyndigelse til yderligere at sælge; det handler kun om at tilveiebringe Kreditbeviser i Reservecapitalen, altsaa saaledes, at de kunne være tilstede, for at, naar Forslaget under Nr. 14 bliver vedtaget, da den Million, som foreslaas yderligere realiseret, kunde komme til at bestaa i Kreditbeviser. Det er altsaa i og for sig et selvstaendigt Forslag, som godt kan vedtages, selv om Forslaget under Nr. 14 forkaestes; thi som sagt, det handler kun om at tilveiebringe Kreditbeviser i Reservecapitalen. Dog har jeg anmodet den aerede Formand om, at dette Forslag maa blive sat under Afstemning først, og Mindretallet under Nr. 14 har heller ikke havt Noget derimod, idet Forslaget under Nr. 15 kunde komme til at staa som en Betingelse for Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 14; og det kunde for mange Medlemmer vist stille sig saaledes, at, naar der var givet Finantsministeren en saadan Bemyndigelse til at tilveiebringe Kreditbeviser, vil Realisationen af 1 Million derved yderligere være lettet. Til anbefaling for Forslaget under Nr. 15 skal jeg endnu tilføie et Par Ord. Man har indvendt derimod, for det Første at det ikke maatte fremkomme paa Finantsloven, og man har da henvist til Grundlovens § 47, som siger, at intet Statslaan maa optages, eller nogen Staten tilhørende Domaine afhændes uden ifølge Lov, og man har da ved dette Ord Lov forstaaet særlig Lov. Jeg kan overhovedet fra mit Standpunkt ikke gaa ind paa, at Finantsloven ikke skulde være at betragte som „Lov“, og deri har jeg forsaavidt en yderligere Støtte, som jeg i den Henseende tror at have den høitærede Finantsminister med mig, idet der paa den foreliggende Finantslovs § 2 foreslaas at afhænde Laveffov under 2det Kronborg Skovdistrikt, idet der staar: „Finantsministeriet bemyndiges til at afhænde Laveffov under 2det Kronborg Skovdistrikt eller Dele af samme uden Fredslofforspligtelse“. Herved er det anerkjendt af Ministeriet, at Afhændelse af en Domaine kan ske ved en Bemyndigelse paa Finantsloven, men kan Domainedafhændelse finde Sted saaledes, saa kan

Statslaan ogsaa optages ved Bemyndigelse paa Finantsloven, som jeg har foreslaaet. Paa den anden Side er der indvendt derimod, og navnlig har den høitærede Finantsminister udtalt Mistillid til disse Papirer, at de ikke skulde kunne afhændes til den Kurs, som det var forsværligt at udstede dem til eller — som Forslaget har forlangt det — selvfølgelig til pari. Jeg tror dog ikke, at denne Mistillid kan være saa stærk hos Finantsministeren, at han i Grunden tvivler om, at disse Papirer ville finde god Afsetning; vi maa vel huske paa, at Kreditbeviser paa ingen Maade kunne stilles i Sammenligning med andre Statsobligationer; deres Karakter er ganske forskjellig; medens Statsobligationer kun kunne blive Gjenstand for Afhændelse, for Kjøb og Salg gennem Pengeinstituter, saa ere Kreditbeviser et Papir af den Art, at dets Bestemmelse er at skulle gaa mellem Mand og Mand som Betalingsmiddel; dertil er det indrettet, og derefter er Renteberegningen gjort, og denne Renteberegning er yderligere lettet i Sammenligning med tidligere Kreditbeviser; vi have kjendt, da Renten er sat til 1 p. om Dagen, saaledes at denne Renteberegning ikke kan volde nogen Vanskelighed. Det er indlysende, at Enhver vil foretrække istedetfor at have 100 Rd. i sin Brevtaske eller Kasse at have Kreditbeviser, selv om de kun give en lille Rente, og denne Rente af 3 $\frac{1}{2}$ pCt. er dog ganske klækelig, og de fleste Papirer give i Diebliffet ikke faarlig meget mere; altsaa Mistilliden til Kreditbeviserne under denne Form tror jeg ikke er saa stærk, og jeg er overbevist om, at de ville finde let Afsetning, og da jeg anser Kreditbeviserne for at være et Papir, som ikke blot vil være søgt, men ogsaa gavnligt for Omsetningen, tillader jeg mig at anbefale at vedtage Forslaget under Nr. 15.

Th. Nielsen: Jeg skal anbefale Forslaget under Nr. 15 til § 10 til Vedtagelse af det høie Thing, og maatte det blive forkaftet, da særlig Forslaget under Nr. 14, som jeg selvfølgelig anbefaler under alle Omstændigheder. Idet jeg maa beklage, at den aerede sidste Valer ikke er enig med det Mindretal, som han ellers pleier at være enig med, skal